

VORA la mar, sobre l'arena clara,
l'aigua mor als meus peus.
Màgica riu, i tremola; i encara
plena d'estranyes veus,

desvetlla al fons de la meva peresa
una llarga remor
d'onades mortes. Cançons de tristesa,
paraules de dolor,

erits de passió, recances antigues,
—solada del meu cor!—
Onada del record, quan et deslligues,
safir i porpra i or,

com la veu de l'aigua, única i vària,
venint de molt endins,
el meu passat ressona en la fondària
dels meus cargols marins.